

Polismyndigheten
Rättsavdelningen
Box 12256
102 26 Stockholm

Tillsyn enligt polisdatalagen (2010:361) och personuppgiftslagen (1998:204) avseende Polismyndighetens användning av kroppsburna kameror

Datainspektionens beslut

Datainspektionen konstaterar att Polismyndigheten kan komma att behandla personuppgifter i strid med 9 § första stycket a-h personuppgiftslagen (1998:204) samt 2 kap. 2 och 7-13 §§ polisdatalagen (2010:361) vid användningen av kroppsburna kameror. Detta genom att inte ha rutiner som säkerställer att de grundläggande kraven i 9 § första stycket a-h personuppgiftslagen, jämförd med 2 kap. 2 § polisdatalagen, efterlevs samt genom att inte ha rutiner för när personuppgifter får behandlas, rutiner för när och under vilka förutsättningar känsliga personuppgifter får behandlas, rutiner för vem som ska ha tillgång till insamlade personuppgifter och rutiner som säkerställer att personuppgifter gallras på ett korrekt sätt.

Datainspektionen förelägger Polismyndigheten att införa rutiner för den personuppgiftsbehandling som användningen av kroppsburna kameror ger upphov till i syfte att säkerställa att behandlingen sker i enlighet med gällande rätt.

Redogörelse för tillsynsärendet

Datainspektionen har mottagit ett klagomål angående Polismyndighetens användning av kroppsburna kameror. Mot bakgrund av uppgifterna i klagomålet inleddes ett tillsynsärende mot Polismyndigheten. Syftet med granskningen har varit att kontrollera om den personuppgiftsbehandling som sker vid användningen av kroppsburna kameror är förenlig med gällande rätt, främst polisdatalagen (2010:361) och personuppgiftslagen (1998:204).

Datainspektionen har genom skriftlig handläggning begärt att Polismyndigheten ska besvara ett antal frågor. Polismyndigheten har inkommit med yttrande och uppgett sammanfattningsvis följande.

Kroppsburna kameror används i alla polisregioner med undantag för Polisregion Nord. Kamerorna bärs fullt synliga och spelar in ljud och bild. Det är den enskilde polismannen som avgör när kameran ska spela in. Det saknas nationella rutiner eller riktlinjer för användning av kroppsburna kameror i polisverksamheten och för den personuppgiftsbehandling som användningen ger upphov till.

Användning av kroppsburn kamera är en polisiär åtgärd som inte är uttryckligt reglerad. Kamerorna får användas när detta ligger inom ramen för 2 och 8 §§ polislagen (1984:387). När polisen behandlar personuppgifter i en kroppsburn kamera är ändamålet i de allra flesta fall brottsbekämpning vilket innebär att polisdatalagen blir tillämplig. Användning av kroppsburna kameror kan också ske i polisens mer renodlade övervaknings- och ordningshållande verksamhet. Behandlingen av personuppgifter i själva kameran torde i ett sådant fall omfattas av personuppgiftslagens regler om ostrukturerat material. Det har dock inte hittills aktualiserats att bevara inspelat material för andra än brottsbekämpande ändamål.

Kroppsburna kameror används i polisens brottsbekämpande verksamhet och främst inom ramen för så kallade särskilda händelser där den särskilda polistaktiken används, exempelvis vid fotbollsderbyn. I dessa situationer används kamerorna i så kallade gula och röda lägen, det vill säga då det finns en risk för störning av den allmänna ordningen och säkerheten eller en sådan störning redan uppstått. Att filmning endast sker i gula och röda lägen innebär att det inte förekommer att en hel kommendering spelas in.

Kamerorna används huvudsakligen vid händelseförlopp där brott begås eller situationen är så orolig att brott kan komma att begås. Ett syfte med användningen är att öka möjligheten att identifiera gärningsmän, vittnen och målsäganden. Kroppsburna kameror används också för att dokumentera exempelvis en brottsplats eller åtgärder som vidtas i samband med husrannsakan och beslag. Det förekommer även att kamerorna används i samband med förhör och bevissäkring eller för spaning och underrättelseinhämtning, men endast i begränsad omfattning.

Efter avslutad användning är det antingen den polisman som spelat in händelsen eller särskilt utsedda personer (bildanalysgrupper eller en förundersökningsledare) som går igenom det inspelade materialet och tar ut de filmer eller de stillbilder som är relevanta att exempelvis föra vidare till en förundersökning. Vid sidan av själva kameran förekommer det att externa datorer (så kallade stand-alone-datorer) eller en hårddisk som inte är kopplad till något nätverk används för att dels lagra inspelat material under tid bedömningen görs om fortsatt hantering, dels kopiera materialet från kameran till i första hand en cd eller dvd-skiva. USB-minne eller minneskort används ibland också som lagringsmedia. Det förekommer att material lämnas inte bara till en förundersökning utan också till underrättelseverksamhet. Sådant material som inte ska lämnas vidare raderas. Raderingen sker så snart som möjligt, oftast i samband med arbetspassets avslutande, genom omformatering av minneskortet i kameran. I annat fall sker raderingen på lagringsenheten när det står klart att det inte finns behov av att bevara materialet.

Materialet lagras normalt på cd eller dvd när filmmaterialet som tas ut från kamerorna ska bevaras. I utgångsläget när inspelat material ska hanteras vidare sker ingen lagring i polisiära it-system som exempelvis DurTvå, OBS-portalen och Surfa 2. Under den tid som personuppgifter behandlas i kameran eller vid eventuell tillfällig lagring bedöms uppgifterna inte vara gemensamt tillgängliga. Om personuppgifter görs gemensamt tillgängliga i ett ärende om förundersökning eller i underrättelseverksamhet hanteras uppgifterna i det skedet på sedvanligt sätt enligt 3 kap. polisdatalagen.

Skäl för beslutet

Vad Datainspektionen har att ta ställning till

Den första frågan som Datainspektionen har att ta ställning till är om Polismyndighetens insamlande av personuppgifter med kroppsburna kameror är förenlig med gällande dataskyddsbestämmelser. Den bedömningen kräver en viss analys av andra relevanta bestämmelser.

Om insamlandet av personuppgifter sker i enlighet med gällande dataskyddsbestämmelser blir nästa fråga som Datainspektionen har att ta ställning till om den vidare behandlingen i form av bearbetning och lagring av inspelade bilder sker i enlighet med polisdatalagen och personuppgiftslagen.

Att samla in personuppgifter med kroppsburna kameror

Tillämpliga bestämmelser

Vid Polismyndighetens användning av kroppsburna kameror behandlas personuppgifter i form av insamling av uppgifter genom bild- och ljudupptagning. Datainspektionens bedömning i detta beslut omfattar den personuppgiftsbehandling som sker i kamerorna och vid den tillfälliga lagringen som sker i direkt anslutning till när kamerorna töms, men omfattar inte den vidare behandling som sker i andra polisiära it-system såsom exempelvis DurTvå, OBS-portalen och Surfa 2.

Inledningsvis kan i denna del konstateras att varken kameraövervakningslagen (2013:460) eller lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning är tillämpliga. Detta eftersom dessa lagar inte är tillämpliga på handhållna kameror (se prop. 2012/13:115 s. 26 och prop. 1995/96:85 s. 39 samt HFD 2016 ref. 71 II). I detta avseende anser Datainspektionen att vad som har uttalats i praxis och förarbeten om handhållna kameror även ska gälla för kroppsburna kameror. Det har således, enligt inspektionen, ingen betydelse vilken del av kroppen som en övervakningskamera hanteras från.

Enligt Polismyndigheten används kamerorna främst inom ramen för så kallade särskilda händelser där den särskilda polistaktiken används, till

exempel vid fotbollsderbyn. Kamerorna används enligt Polismyndigheten huvudsakligen vid händelseförlopp där brott begås eller situationen är så orolig att brott kan komma att begås. Enligt Polismyndigheten används kamerorna även för dokumentation på en brottsplats, i samband med en husrannsakan eller beslag samt i begränsad omfattning i samband med förhör och bevissäkring, trafikbrott eller för spaning och underrättelseinhämtning.

Den verksamhet som Polismyndigheten har beskrivit att de kroppsburna kamerorna används inom är huvudsakligen Polismyndighetens brottsbekämpande verksamhet. Personuppgiftsbehandling som sker inom ramen för Polismyndighetens brottsbekämpande verksamhet regleras i polisdatalagen.

Polismyndigheten har även uppgett att inspelning kan ske i polisens mer renodlade övervaknings- och ordningshållande verksamhet och att behandlingen av personuppgifter i själva kameran i ett sådant fall torde omfattas av personuppgiftslagens regler om ostrukturerat material.

Den mer renodlade övervaknings- och ordningshållande verksamhet som polisen bedriver betraktas inte som brottsbekämpande (se prop. 2009/10:85 s. 75). Vid insamlande av personuppgifter i Polismyndighetens övervaknings- och ordningshållande verksamhet gör Datainspektionen därför bedömningen att personuppgiftslagen är tillämplig.

Är Polismyndighetens insamlande av personuppgifter med kroppsburna kameror förenlig med gällande dataskyddsbestämmelser?

Enligt Polismyndigheten används det olika typer av kroppsburna kameror inom myndigheten men de kameror som nu avses har det gemensamt att de bärs fullt synligt, att de spelar in ljud och bild och att det är den enskilda polismannen som avgör när kameran ska spela in.

Varken personuppgiftslagen eller polisdatalagen ger någon vägledning till när Polismyndigheten får samla in personuppgifter med kroppsburna kameror. Av förarbetena till polisdatalagen framgår dock att bestämmelserna om behandling av personuppgifter kan begränsa möjligheterna att samla in uppgifter genom bild- och ljudupptagning (se prop. 2009/10:85 s. 85).

Grundläggande krav på behandlingen av personuppgifter regleras i 9 § personuppgiftslagen. Enligt 2 kap. 2 § polisdatalagen gäller 9 § första stycket a-h personuppgiftslagen även vid behandling av personuppgifter i den brottsbekämpande verksamheten. Frågan blir därför om insamlande av personuppgifter med kroppsburna kameror sker i enlighet med de grundläggande kraven på behandling av personuppgifter.

Enligt 9 § första stycket b personuppgiftslagen ska personuppgifter alltid behandlas på ett korrekt sätt. Detta innebär att om personuppgifter samlats in på ett olagligt sätt och därefter behandlas på ett sätt som omfattas av personuppgiftslagen, kan dessa uppgifter ofta inte anses ha behandlats på ett korrekt sätt (jfr Ds 2005:50 s. 102 och SOU 2015:39 s. 252 f.).

Enskilda individer ges enligt artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) rätt till skydd för sitt privatliv och i artikel 8 i EU:s rättighetsstadga anges att var och en har rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne. Även enligt 2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen är var och en gentemot det allmänna skyddad mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden.

De kroppsburna kameror som avses i detta beslut är sådana kameror som inte omfattas av kameraövervakningslagen eller lagen om hemlig kameraövervakning. Det finns även bestämmelser om fotografering av anhållna och häktade personer i 28 kap. 14 § rättegångsbalken och i förordningen (1992:824) om fingeravtryck m.m. I övrigt saknas det uttryckliga bestämmelser om Polismyndighetens användning av handmanövrerade eller kroppsmonterade kameror.

Det har i flera utredningar föreslagits att polisens möjlighet att använda handmanövrerade kameror bör författningsregleras (se SOU 2010:103, 2007:22, 2003:74 och 1998:46). Någon reglering har dock inte kommit tillstånd. I den senaste utredningen, Särskilda spaningsmetoder SOU 2010:103, anges bland annat följande (s. 265).

Ljudupptagning, bildupptagning och lokalisering av person med hjälp av teknisk utrustning är åtgärder som i dag används av de brottsbekämpande myndigheterna och som det fortsatt kommer att finnas ett stort behov av att använda. Med hänsyn till utvecklingen av Europadomstolens praxis och den beslutade ändringen av 2 kap.

6 § regeringsformen, finns det skäl att lagreglera användningen av dessa åtgärder. Den nuvarande användningen kan visserligen inte anses stå i strid med varken Europakonventionen eller den nya lydelsen av regeringsformen.

Det ligger i princip inom ramen för polisens allmänna befogenheter att ta bilder på människor som befinner sig på allmänna platser under förutsättning att det är motiverat utifrån polisens uppgift och så länge behovs- och proportionalitetsprinciperna i polislagens 2 och 8 §§ beaktas. Polismyndigheten får dock inte utan uttryckligt stöd i lag fotografera en enskild med tvång eller annars mot personens vilja eller fotografera en enskild person som ett led i ett tvångsingripande (se JO:s beslut den 25 september 2012, dnr 3445-2011 och 3446-2011, JO:s beslut den 12 mars 2013, dnr 341-2012 och JO:s beslut den 23 april 2015, dnr 1422-2014).

Datainspektionen anser med beaktande av det ovan anförda att den nu aktuella användningen av kroppsburna kameror är tillåten och att personuppgifter inte samlas in på ett olagligt sätt. Någon behandling av personuppgifter i strid med de grundläggande kraven i 9 § första stycket b personuppgiftslagen har därför inte skett.

Även om det hade varit önskvärt att en så pass ingripande åtgärd i den personliga integriteten som Polismyndighetens användning av kroppsburna kameror innebär hade varit författningsreglerad, har Datainspektionen utifrån tillämpliga dataskyddsbestämmelser inte någon anmärkning mot den insamling av personuppgifter som sker.

Bearbetning och lagring av inspelade bilder som innehåller personuppgifter

Tillämpliga bestämmelser

Som konstaterats ovan används de kroppsburna kamerorna huvudsakligen i Polismyndighetens brottsbekämpande verksamhet och att polisdatalagen därför är tillämplig. Enligt 2 kap. 7 § polisdatalagen får Polismyndigheten behandla personuppgifter om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott, eller fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden.

Polismyndigheten har uppgett att de kroppsburna kamerorna huvudsakligen används vid händelseförlopp där brott begås eller situationen är så orolig att

brott kan komma att begås. Enligt Polismyndigheten används kamerorna även för dokumentation på en brottsplats, i samband med en husrannsakan eller beslag samt i begränsad omfattning i samband med förhör och bevissäkring, trafikbrott eller för spaning och underrättelseinhämtning.

Den personuppgiftsbehandling som Polismyndigheten utför vid användningen av kroppsburna kameror är enligt Datainspektionen i enlighet med de ändamål som anges i 2 kap. 7 § polisdatalagen.

I 2 kap. polisdatalagen regleras de allmänna bestämmelserna om behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. För personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga gäller även 3 kap. polisdatalagen.

Polismyndigheten har uppgett att när inspelat material hanteras i utgångsläget sker ingen lagring i polisiära it-system och under den tid som personuppgifter behandlas i kameran eller vid eventuell tillfällig lagring bedöms uppgifterna inte vara gemensamt tillgängliga. Datainspektionen delar Polismyndighetens bedömning att personuppgifterna inte görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga under den tid de behandlas i kameran eller vid den tillfälliga lagringen. Det innebär att enbart bestämmelserna i 2 kap. polisdatalagen blir tillämpliga i dessa situationer.

Polismyndigheten har uppgett att det hittills inte har aktualiserats att bevara inspelat material för andra än brottsbekämpande ändamål. Datainspektionens bedömning sker därför fortsättningsvis enbart utifrån polisdatalagen.

Rutiner för personuppgiftsbehandling

Datainspektionen konstaterar att Polismyndigheten kan komma att behandla personuppgifter i strid med 9 § första stycket a-h personuppgiftslagen samt 2 kap. 2 och 7-13 §§ polisdatalagen. Detta genom att inte ha rutiner som säkerställer att de grundläggande kraven i 9 § första stycket a-h personuppgiftslagen efterlevs samt genom att inte ha rutiner för när personuppgifter får behandlas, när och under vilka förutsättningar känsliga personuppgifter får behandlas, rutiner för vem som ska ha tillgång till personuppgifterna eller rutiner för att säkerställa att personuppgifter gallras på ett korrekt sätt.

Datainspektionen förelägger därför Polismyndigheten att införa rutiner för den personuppgiftsbehandling som sker vid användningen av kroppsburna kameror i syfte att säkerställa att behandlingen sker i enlighet med gällande rätt.

Skälen för Datainspektionens bedömning är följande.

Polismyndigheten har uppgett att det saknas nationella rutiner eller riktlinjer för hanteringen av kroppsburna kameror. Det finns framtagna rutiner som avser den personuppgiftsbehandling som sker i polisiära it-system. Därför utgår Datainspektionens bedömning från den personuppgiftsbehandling som sker i kameran och vid den tillfälliga lagringen.

Datainspektionen konstaterar att det inom ramen för granskningen inte har framkommit något som tyder på att Polismyndigheten behandlar personuppgifter vid användningen av kroppsburna kameror i strid med 2 kap. polisdatalagen. Det finns dock enligt Datainspektionen integritetsrisker när stora mängder personuppgifter av integritetskänslig karaktär behandlas genom användande av kroppsburna kameror på platser dit allmänheten har tillträde utan att det finns framtagna rutiner för användandet. Detta gäller särskilt när ljud spelas in vid användandet eftersom upptagning av ljud är mer känsligt ut integritetssynpunkt än om endast upptagning av bilder sker.

Av de grundläggande kraven i 9 § första stycket a-h personuppgiftslagen som i polisens brottsbekämpande verksamhet tillämpas med stöd av 2 kap. 2 § polisdatalagen, följer bl.a. att personuppgifter som behandlas ska samlas in bara för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål, ska vara adekvata och relevanta i förhållande till ändamålen, att inte fler uppgifter än nödvändigt får behandlas samt att de uppgifter som behandlas ska vara riktiga och om det är nödvändigt aktuella. Polismyndighetens avsaknad av rutiner innebär enligt Datainspektionen en risk för att personuppgifter kan komma att behandlas i strid med de grundläggande kraven. Datainspektionen anser därför att Polismyndigheten ska införa rutiner för att säkerställa att de grundläggande kraven i 9 § första stycket a-h personuppgiftslagen efterlevs.

Polismyndigheten får behandla personuppgifter enligt 2 kap. 7 § polisdatalagen om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller beivra brott, eller fullgöra förpliktelser som

följer av internationella åtaganden. Polismyndighetens avsaknad av rutiner för när personuppgifter får behandlas innebär enligt Datainspektionen en risk för att personuppgifter kan komma att behandlas trots att behandlingen faller utanför polisdatalagens tillämpningsområde. Datainspektionen anser därför att Polismyndigheten ska införa rutiner för att säkerställa att personuppgifter inte behandlas i strid med ändamålsbestämmelserna i 2 kap. 7-9 §§ polisdatalagen.

Behandling av känsliga personuppgifter i den brottsbekämpande verksamheten regleras i 2 kap. 10 § polisdatalagen. Av bestämmelsens första stycke följer att uppgifter om en person inte får behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv. I bestämmelsens andra stycke anges att om uppgifter om en person behandlas på annan grund får de kompletteras med sådana uppgifter som avses i första stycket när det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen. Av förarbetena till polisdatalagen framgår att det med hänsyn till den restriktivitet som ligger i begreppet absolut nödvändigt följer att behovet av att göra sådana kompletteringar måste prövas noga i det enskilda ärendet (prop. 2009/10:85 s. 325).

Datainspektionen anser att Polismyndigheten vid behandling av personuppgifter genom användning av kroppsburna kameror på platser dit allmänheten har tillträde kan komma att behandla känsliga personuppgifter. Detta genom att användningen av kamerorna kan ske vid allmänna sammankomster som kan avslöja personers politiska åsikter eller religiös övertygelse. Bilder på personer kan också avslöja uppgifter om personers hälsa, exempelvis funktionshinder eller graviditet. Polismyndighetens användning av kroppsburna kameror innebär en ingripande åtgärd i den personliga integriteten som saknar uttryckligt stöd i lag. Det är därför särskilt viktigt att det finns rutiner och instruktioner i syfte att minska riskerna för otillåten behandling av känsliga personuppgifter. Datainspektionen anser därför att det ska finnas rutiner och vägledning för den nödvändighetsprövning som ska ske inför behandling av känsliga personuppgifter.

Tillgången till personuppgifter regleras i 2 kap. 11 § polisdatalagen. Av bestämmelsens första stycke följer att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina

arbetsuppgifter. I förarbetena till polisdatalagen uttalas att ju mer omfattande ett informationssystem är och ju känsligare uppgifter det innehåller, desto viktigare är det att det finns olika behörighetsnivåer för skilda kategorier av uppgifter och användare. I sammanhanget uttalas också att den nya lagstiftningen ställer högre krav än tidigare på att polisen genom tekniska åtgärder begränsar den enskilde tjänstemannens tillgång till information till det han eller hon behöver för att fullgöra sina arbetsuppgifter (prop. 2009/10:85 s. 270).

Polismyndigheten har uppgett bland annat följande. Efter avslutad inspelning är det antingen den polisman som spelat in händelsen eller särskilt utsedda personer (bildanalysgrupper eller en förundersökningsledare) som går igenom det inspelade materialet. Vid sidan av själva kameran förekommer det att externa datorer (så kallade stand-alone-datorer) eller en hårddisk som inte är kopplad till något nätverk används.

Genom Polismyndighetens användning av kroppsburna kameror sker en omfattande behandling av integritetskänsliga uppgifter. Utifrån ett integritetsperspektiv finns det anledning att begränsa och noga analysera hur behörigheterna avseende det lagrade materialet ska hanteras.

Polismyndighetens avsaknad av rutiner gällande användarnas behörigheter innebär enligt Datainspektionen en risk för att personuppgifter kan behandlas i strid med tillämpligt regelverk. Datainspektionen anser därför att Polismyndigheten ska införa rutiner och vägledning för tillgången till personuppgifter.

Bevarande och gallring av personuppgifter som inte har gjorts gemensamt tillgängliga regleras i 2 kap. 12 och 13 §§ polisdatalagen. Av 2 kap. 12 § första stycket polisdatalagen framgår att personuppgifter inte får bevaras under längre tid än vad som behövs för något eller några av de i lagen angivna ändamålen. Av 2 kap. 13 § första stycket polisdatalagen framgår vidare att personuppgifter som behandlas automatiserat och som inte har gjorts gemensamt tillgängliga eller behandlas i särskilda register enligt 4 kap. ska, om de behandlas i ett ärende, gallras senast ett år efter det att ärendet avslutades. Om de inte kan hänföras till ett ärende ska uppgifterna gallras senast ett år efter det att de behandlades automatiserat första gången.

Polismyndigheten har avseende gallring uppgett bland annat följande. Det förekommer att material lämnas till en förundersökning eller till

underrättelseverksamhet. Sådant material som inte ska lämnas vidare raderas. Raderingen sker så snart som möjligt, oftast i samband med arbetspassets avslutande, genom omformatering av minneskortet i kameran. I annat fall sker raderingen på lagringsenheten när det står klart att det inte finns behov av att bevara materialet.

Eftersom det inte finns några rutiner för när personuppgifter ska gallras föreligger det en risk för att uppgifter ligger kvar i kameran eller på lagringsenheten under längre tid än vad som behövs utifrån ändamålet med behandlingen. Datainspektionen anser därför att det ska finnas rutiner och vägledning för att säkerställa att personuppgifter gallras på ett korrekt sätt.

Övrigt

Datainspektionen vill avslutningsvis erinra om den nya dataskyddsförordningen som kommer att börja tillämpas den 25 maj 2018 samt erinra om det direktiv om skydd av personuppgifter vid brottbekämpning, brottmålshandling och straffverkställighet som ska vara genomfört i nationell lagstiftning den 6 maj 2018.

Hur man överklagar

Om ni vill överklaga beslutet ska ni skriva till Datainspektionen. Ange i skrivelsen vilket beslut som överklagas och den ändring som ni begär. Överklagandet ska ha kommit in till Datainspektionen senast tre veckor från den dag beslutet meddelades. Datainspektionen sänder överklagandet vidare till Förvaltningsrätten i Stockholm för prövning om inspektionen inte själv ändrar beslutet på det sätt ni har begärt.

Detta beslut har fattats av generaldirektören Kristina Svahn Starrsjö efter föredragning av juristen Maria Andersson. Vid den slutliga handläggningen har även chefsjuristen Hans-Olof Lindblom och enhetschefen Nicklas Hjertonsson deltagit.

Kristina Svahn Starrsjö

Maria Andersson

Kopia till:

Personuppgiftsombudet genom intern befordran
Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden (för kännedom)
Justitiedepartementet (för kännedom)